

Угорська Україна.

Як видно з звісток з Будапешту—на Угорщині політичні мадярські кола дуже занепокоєні тим проектом, який ставить на меті утворення східно-галицької, української провінції, відірвання нашої Галичини від Польщі. Про це в формі запитання вже говоривось в мадярському парламенті. Докладчик цієї справи в парламенті граф Батіані поясняє це незапокоєння мадярських політичних сфер тим, що неначе-то їм ходять в очі справи тільки про поляків, з якими вони на протязі історії жили дружно, і через це вони будуть польську справу в оцім питанні підпірати.

Що мадяри в оцім питанні дійсно будуть підпірати поляків, в цім ніякого нема сумніву. Але розуміється не через те, що їм любі поляки. Але через те, що тут у мадярів у самих виникає подвійне питання.

Одне, — вони зовсім серйозно вважають, що Галичина повинна належати до корони св. Стефана, що вони самі мають історичні права на Галичину. Адже в кінці XII-го віку і з початку XIII-го віку володів Галичиною угорський король Андрій II-ий і його син Коломан, — а від 1870-го року до 1877-го року угорський король Людвик Анжуйський. Цю гадуку вони так само про себе ховають, бо отут як раз вони мають собі суперника в своїм инішнім союзнику, — поляках. Але ці два союзники дуже добре один другого розуміють, щоб бути зовсім лояльними до відомого часу відносно один другого, зовсім тактично вести разом кампанію против українців, чекати зміни ситуації.

Друге, — через те, що подібного рода питання, як у поляків українсько-галицьке, може виникнути і у мадярів. Коли може так статися, що Австрія дійсно дасть галицьким українцям відому національну самостійність від поляків, то це викличе дуже небажаний для мадяр прецедент. Бо адже ж і у них живуть українці, які займають суцільну територію, творять як би окрему провінцію (Ober-Ungarn) — і уявляють собою досить численну кількість.

Українська територія Угорщини займає звш 16,000 кв. км. (на 325,000 кв. км. загального простору) Обіймаючи більш як 3/4 мармарошського комітату, біля 1/4 — Берегського, 2/3 — Угочського, біля 3/4 — Ужгородського, 1/2 Земплинського, північну частину Шарішського ком., північно-західну частину Спішського комітату. Кількість українців на цій території вносять після урядової мадярської статистики 1910-го року — звш 480,000 (2,3% населення цієї Угорщини). Але поскільки ця статистика правдива може бути видно хочай би з того, що греко-католицькі шемагизми (Мукачівські та Пряшівські) вже в 80-их роках минулого століття подавали таку саму цифру доводячи її часами навіть до більш круглої, — 500,000. Таким чином виходило б що на Угорській Україні українське населення майже за 40 літ зовсім не побільшилось, а навіть трохи зменшилось.

Але мадярський вчений Балод (Balogh, — „A nérfajok Magyarországon, 1902) вказує, що українське населення Угорської України зростає а не вроджується (хоча відсоток п. Балода що до щорічного приросту українського населення дуже сумнівно — майже, — 1,16%).

Все це свідчить, яка пуганина панує в мадярській офіційній статистиці, вся ціль якої в тім щоби побільшити цифри мадярського елемента за кошт українського (або якогось другого слов'янського).

Треба ще мати на увазі ту чудернацьку, трохи дилітку, психологію мадяр, тле якої полягає в тім, що усякий—хто бере пенсію від Magyarorszag—мусить бути мадяром, бо „не—мадяр не може займати державного місця“—на Угорщині. Отже до таких „мадярів“ на Угорській Україні зачисляють звичайно усіх українців-урядників, починаючи від найвищого того—(б—) ізраїла (президент комітету округу), —кінчаючи найменшим—біго (сільський поліцай), — усіх духовних, починаючи від архидияконів, каноніків, рядових священників—та кінчаючи так званими, дако-учителями. Як що ми згадаємо ще й те, що усіх школярів-українців нової мадярської міністерської школи також записують яко мадярів, то ми зрозуміємо, що ми в якім разі неможливо спикратися на якийсь

будь офіційних мадярських данних що до нашої людности в Угорській Україні.

В кожнім разі як би там не було, але угорських українців ми маємо біля 1,000,000—що найменше. Вся цифра може видатися нам ще за малю для угорських українців, коли ми згадаємо, що українці на Угорщині, крім суцільної території займають ще великі острови в сабольчевімі, сатмарським та абауйським комітатах, яких так само треба рахувати в десятках тисяч. Отця то українська людність і вимагає від українського громадянства цильної уваги до себе.

Тим більше що ця країна була під постійним культурним впливом України. В початкові часи, до половини XV-го віку Угорська Україна навіть цілком входила в склад перемиської епархії. Описля хоч Угорська Україна зробилася самостійною епархією, але мукачівські архiereї частенько самі були галичане, мали постійні зносини з Галичиною. Одеж з них, єпископ Сергій (інтронізований на прикінці XVI-го ст., і після 1633 р.) мав навіть зносини з Київом, одержав навіть висвячення в Києві на єпископа (vide Luskay, „Historia Carpatho-Ruthenorum“ та й сам з роду чи не був десь з нашої центральної України.

Що ж до політичної сторони отієї країни, то тут справа мало яка, бо властиво угорська Україна ніколи не жила політично, хіба те сюди додати, що в справі може відібрання Марамароша і прилучення його до України ходив туди походом наш князь Лев Данилович в 80-х роках,—та й те, що в князівські часи деякі широкі частки кордонної угро-української землі дійсно відходили до галицького політичного тіла.

В українському національному рухові останнього 40-ліття брали участь і такі угорські письменники, як Анатол Кралицкий, Матвій Врбель, Юрій Жаткович, д-р Гадор Стрипський і др., котрі зайняли дуже зовсім сталу українсько-національну позицію, з'ясувавши поступенено українську справу як в мадярських часописах, так і в галицьких. В цім їм багато допомагали деякі галицькі українські діячі, особливо Володимир Гнатюк, який довгий час служив звязучою ниткою між Львовом та Ужгородом і почасти з Будапештом.

Мадярські політики дуже добре знають про те, що робиться й робилося у них в краю, знають вони й те що карид угорської України ніколи не був прихильний до паляючої нації. Адже коли підіймається питання в межах Іх вічної союзниці Австрії про відірвання галицької України від поляків, то тим самим повинно повстати і набрати життєвих форм питання і про угорську Україну, з територією, з якою галицькі українці творять нерозривне ціле. Угорська Україна повинна бути виділена до свого національного тіла! От що мадяр страхає, от чому вони хочуть запобігти, роблячи собі заздалегідь поляків друзями в справі направленій проти українців. Для мадярів угорська Україна те саме, що для поляків Галичина і Холмщина—от що Іх головним чином і з'єднало. Таким робом сили західних наших сусідів збільшилися проти нас і це треба мати на увазі при дальшій вирішенні питання що до української периферії на заході.

Євг. Перфецький.

В міністерствах.

В міністерстві народного здоров'я і опікування.

Праця співробітників м-ва провадиться в неможливих умовах. М-во займає 2 поверхи будинку у дворі м-ва земельних справ. Помешкання це настільки тісне, що в кімнатах з площею 8x4 аршини сидить по 9 осіб,—до того треба додати столі, шафи і велику кількість осіб, які знітають в м-во по справах. У вітальні людям не те ще сісти,—немає де стати; стоять, як в церкві на Великдень. До цього треба додати страшенну спеку в одній половині помешкання і вогнесті в другій, яка звертає до двора, бо там ніколи не буває сонця. У всіх помешканнях страшенно тяжке повітря, як звичайно в більшості державних і громадських інституцій від крисуности тих людей, які до того ж дають тютюн. Завдяки таким нестерпим і тяжким умовам, праця в м-ві майже неможлива, про це багато разів вже урядовці дехталися і міністрам.

Більш як місяць тому назад м-во почало вживати заходів щоб перейти в більш відповідне помешкання, а саме в будинок „Скорої Помощі“, на Рейтерський вул. № 22, де був штаб „Російського О-ва Красн. Креста“ для воєнків, які по демобілізації мусять бути ліквідовані. Не дивлячись на те, що давно мається згода і навіть наказ гл. упр. в-з. Кр. Ер. про ліквідацію цього штабу і про вихід його з помешкання „Скорої Пом.“ лікарі штабу цілком не бажають звільняти помешкання, утворюючи з цього приводу м-ву формальний італійський страйк. М-во акайшло вище помешкання для штабу, — „Не хочемо переходити“, знайшло вільні ліжка для хорих (мусимо зазначити це більшість військових)—це легко поранені і легко хорі,—„Переведіть слабих самі, ми вам допомагати не будемо“, то нема бензину для автомобілів, щоб їх перевезти і т. и. Річ, розуміється не в тому. Цікаво, що цілий поверх цього чималого будинку зайнятий помешканнями лікарів і сестер. Завдяки цьому оригінальному страйку гальмується праця цілого міністерства, обтяженого дуже складними питаннями в звязку з епідеміями, поверненням полонених, біженецькою справою, допомогою калікам. Такі умови праці відбуваються як на самій праці, так і на здоров'ї працівників. Бел, хто мав випадок завітати хоча би на хвилину по якій небудь справі в м-во, підтвердять справедливість сказаного.

В міністерстві освіти.

М-во замовило в Львівській друкарні 100 тисяч примірників св. евангелію українською мовою.

В міністерстві ісповідань.

М-во замовило в Львівській друкарні велику кількість примірників нового азавіту українською мовою.

Лист С. Шелухина до церковного собору.

20-го цього червня голова української мирової делегації надіслав до всеукраїнського церковного собору такого листа:

До всеукраїнського церковного собору.
Велем Богом Україна вивольовалась од московського армія у всіх його фармах і стала самостійною державою. Цілком зрозуміло, що ніяка російська влада не може мати аяк-би там не буде прав, бути владою на Україні, бо це цілком суперечило б всяким вимогам державного і міжнародного права. Російський синод, коли-б він був і коли він, в якій-би там не було формі, а в Росії, не міг би і не може мати над українською церквою і над українським духовенством ніякої влади, бо те інституція російської влади з російськими підданцями й російськими урядовцями. Так само не може мати влади і та особа, яка стала на місце синоду. Взагалі вибори влади на Україні можуть робити тільки українські піддані. Виходячи з того, що українська держава визнає православну церкву на Україні державною і що зараз іде повний розділ всього між Україною та Росією, мирова делегація, в яку мене призначено головою, ведучи переговори з Росією про мир і про розділ всього майна, значить і церковного, розглядатиме оброщунок і про церкву майно. Через те я прошу всеукраїнський церковний собор поставити на свій розгляд і це питання в напрямку обрання з членів для наших комісій і надання їм відповідної інструкції в справі церковній.
Доручаю себе молитвам отців українського собору голова української мирової делегації.

С. Шелухин.

Лист від арештованих.

Цікаві події відбуваються тепер у Миргороді та його повіті. Повітовий староста з своїм помішником, прибувши до Миргорода, порозкиєвали накази пре те, що вони не допустять ніякої агітації проти гетьманської влади. Мавше час, а в агітації ніхто не попадається; нудно робиться до свідченням діачам охрانی, і от вони починають працювати. Кажу: „досвіченим діачам охрانی“ через те, що в повіті власне всіми ділами заправляє не повітовий староста (молодий чоловік, офіцер російської служби й орієнтації), а старий, досвідчений поліцай, бувший ісправник миколаївських часів, відомий і тоді, як завзятий охрانی; він підібрав і помішників собі.
Як тільки ці поліцаї приступили до виконання своїх обов'язків, зараз же почалось арешти в повіті й місті.

Стали арештовувати не тих, хто веде агітацію проти гетьманського уряду, бо таких дійсно поки не буде, а тих, хто прихильно ставився до Центральної Ради і виступав проти большевників, або кресте був свідком українцем і келався у всім рідному—українському. До речі: ні староста з помішником, ні завзячені ним поліцаї не тільки не вживають української мови в діловодстві, бо не знають її, але нехвалить і нереслідують і тих, хто уміє й бажає вживати цю мову. Може через це саме й попадають до в'язниці тільки українці. (Отже українська в'язниця тільки для українців!)

У в'язниці попадали: члени бувшої Повітової Земської Управи та Земельного Комітету, вчитель української мови в гімназії, він же завідуючий шкільним відділом повітового земства, заарештований саме в час гарячої роботи по улаштуванню учительських курсів; бувший начальник міліції, людина, як всім відомо безпартійна, але щиро прихильна до української держави, член Миської Управи, завідуючий господарськими відділом; хотіли заарештувати й миського голову, але він утік, і тепер майже що-ночі обшукують його знайомих, щоб спіймати „великого злочинця“, що смів провадити українську політику в українській державі. Одним словом, до в'язниці попадали ті, проти кого мав що-небудь особисте якийсь з помешканних поліцаїв, або навіть хтось із знайомих п. старости та його поліцаїв. Так, на ст. Ромодан з тиждень тому назад заарештували вчителя зал-дорожньої школи, смотрителя интендантського складу та ще одного з членів „Пресвіті“ тільки за те, що на Іх доміс знайомих новітнього старости та будешого справника, інші вершителя суду і повіті, що вони були членами місцевого Союзу Робітничих та Саїдальських Делютаців. (Треба зазначити, що ці одні з арештованих большевників не підтримував, а сам доносили, будши членом того ж союзу, вітав большевників при вступі Іх до Ромодану, завіряючи, що він такий же пролетарій, як і вони, хоч і має вигляд буржуа).

І сидять усі ці люде у в'язниці—хто тиждень, а хто 2, хто 3, не знаючи навіть, за що Іх посаджено, бо ніякого обвинувачення їйдею неперед'явлено. На кожному з них лежать громадські обов'язки, у кожного є багато справ, яких нікому без них виконувати, а поліцаї, що охороняють українську державу від українців, з головою віпрікули у випускуванні агітаторів проти істкуючих морядів і не бачачи короткозорі, що вони є найкращі агітатори, бо вже навіть самі помірковані люде кажуть, що такої сваволі й безправности не делюлося зазнати навіть за панування орди большевників.

На превеликий жалі повітова й миська управи складаються зараз з таких людей, які бєяться, щоб і Іх не заарештували, а тому не можуть вжити ніяких заходів, аби заарештовані громадяне не сиділи даремно у в'язниці, коли Іх праця так потрібна отчизні.

Не бачучи ні звідки порятунку, ми звертаємо до вас, п. Редакторе, аби наше діло було віддане на суд громадянства, котре, маємо надію, примусить „везакові імушчи“ звернути увагу на неадекватні арешти в Миргородському повіті й увільнити з в'язниці ті в чім не певинних українських громадян.

Од редакції. Дружучи цього листа підкреслюємо такі подробиці загального значіння: на східному фронті—переміри з большевиками, а у нас вдома—війна з українськими большевиками, при чому здебільшого робиться так, що місцева власть сама фабрує цих большевників, арештовуєчи й дратуючи переслідуваннями мирних культурних робітників.

Всюкою бєляєю за необіяннїя полі яровим, але це могли бєяться ті, хто не знає психології селянина, котрий хватається за землю всіма силами, бо це єсть його життя. Але тепер ставовище ще складалося, що селянин цимі пєдїями і переворотом остільки ошелешений, що він не знає, що робити. Вєснєм, коли приступали до пєсива яровия, то кожен знав де пєсивати найкраще того земельного закону, який істнує, і був переконаний в тому, що він те збере до пєсїя, а також має надію на те, що турбувати його в цьому не будуть. Тепер ми бачим зєвсім ише... В багатьох мїсцях сєліанє вивасєють худобу в хлїбах, що пєсїяні на „пакєських полях“, а об тім, щоб заготовити пар під ожимку, ніхто й гадки не має, і не буде мати, а час уже підійшов для цього і навіть прохєдїть, а сами помїшники не можуть приступить до роботи через те, що нема ні худєби, ні реманєнту і поля прикнєчені під пар, родять висококультурний бур'я, але для України од цього не кращє, бо загрожє одїятъ у неї 50% озимого врожаю на 1918 рік., а ми ще не знаємо, що 18 дасть. Отже, коли ставовище не перемїнїється, то голод на 19 рік. немилучий, а при тепєрїшнїх бєлядї, то не буде наша смєрть. Кєму слїд... треба об цїм пєдумати!

І. Свіжий.

Мирова конференція.

Засідання 22-го червня.

Після довгої перерви вчора знову відбулося пленарне засідання мирової конференції. Засідання розпочалося в 12 г. 55 хв. дня.

Головав С. Шелухин.

Спершу читається протокол попереднього засідання. Після читання його ухваляють обидві сторони без додатків і змін.

Респєктивнається знову дебата в справі принципів, на яких повинні ґрунтуватися при проведенні державної границі між Україною і Росією.

С. Шелухин і Х. Раковський виступають з великими промовами.

С. Шелухин цїтує коло двох десятків телеграм з різних мїсць, в яких певне заяв як і про поводженні сєвітської влади і кожній на мїсцях так і про грабунки і насильства, які там чинить большевики.

— Ми,—каже далі д. Шелухин,— одержали ось таку гору заяв з мїсць в яких люде прєхали одїятися од нашого хлїбного кризисію і не одрївають Іх од України. Але большевики звинїцаїли приговорю під час Іхнього панування у Київї...

Після відповідної промови д-ра Раковського і Мануїльської д. Раковський прєчитав сєвє резолюцію такого змісту:

„Веручи на увагу, що як українська так і сєвітська мирова делегація одяково пєдїяють думку про потребу вирішення всіх спірних справ шляхом арбітражу, і що мир, заключений між Україною та Великою Росією повинен ґрунтуватися на міцних демократичних основах, що в самому початку заобігали б кожним в майбутньому непорозумінням та ще визначення меж наперед вирішє не лиш тепєрїшні а й майбутні взаємовідносини обох держав, обидві делегації згодні при визначенні кордонів одїятъ всяку думку про захват й насильства. Через те обидві делегації, заявляючи що при визначенні кордонів нарівні з політичними й економічними інтересами народів у Іх цїлости будуть ґрунтуватися на етнографічному принципі і згоджуватися в окремих спірних з в'рвєду кордонів випадках користуватися організаціями і вільним заштатком людности. Проект цей повинен їти під доглядом мішаних українсько-російських комісій і при умові увільнення спірних мїсцевостей од війська як одної так і другої сторони“.

Після цього о 3-й годїні оповіщається перерва на 15 хвили, яка одїкає тяглася аж 3 годїни. Коло 6-ої годїни вєчєра засїданя відновляється і голова конференції С. Шелухин читає резолюцію, на якій нарєштї обидві делегації і погодилися.

„Веручи на увагу, що як українська так і російська мирові делегації одяково пєдїяють думку про необхідність вирішення спірних випадків, що можуть виникнути між державами після заключення миру, шляхом арбітражу, про який буде окремий пункт в договорі про мир, і що мир, заключений між Україною і Росією повинен ґрунтуватися на сталих демократичних основах, що усувають в майбутньому в зародку причини можливих конфліктів і що проведення границь визначає наперед не тільки тепєрїшні, але й майбутні взаємовід-“

Що нам 19-й принесе?

Про цукер каноне—забудьте, його не буде, а хоч і буде, то це буде недоступна рєскїш, котра буде по кімєнї тільки „сїкїнї“, бо це вже видно до всьому, і не великих недосївах буряка і не конським рєстї буряка через вєсмаку застуху, не вєдїї підготовці сахарних заводів до осїнньої кампанї і не багатьох інших прикметках видно, що цукєр буде дуже і дуже „сохлїк“, але це лихо не єсть єстєние, вєнє вдарить трохи сїножївача, але більш ударить по державній прємисловєстї, а єсь лихо, якого треба бєтїся, це недєсїв озимого хлїба, а ще він буде, то в чїм треба бути певним.

носини між обома державами, обидві делегації згодні виключити при визначенні границь всяку думку про захват і насильства.

Тому обидві делегації, зазначаючи, що рахуватимуться при визначенні границь в однаковій мірі з політичними, економічними і іншими інтересами народів у їх цілому і ґрунтуються на етнографічному принципі, виходячи з цього, погоджуються встановити державну межу договором про мир, при чому в окремих зазначених і в зазначеній у тім же договорі термін, обидві сторони погоджуються вжити до організованого і вільного запитання людності для остаточного встановлення державних границь у цих місцевостях. Запитання повинно переводитися під контролем мішаних українсько-російських комісій після ратифікації договору і при умові ульвиження спірних місцевостей від військ як одної так і другої сторони.

Після ухвали цієї формули засідання закривається.
Коли буде даліше засідання—ще невідомо. Ф. Б.

У Києві.

Представник уряду на зборах соц.-фед. Пезавчора в помещанях, де мало відбувся засідання загальних зборів соц.-фед. спільно з головним комітетом партії, явився представник уряду, котрий заявив, що він командирований на це засідання своїм начальством.

Одначе після розмови з головою зібрання А. Ніковським і після багачки по телефону з своїм начальством цей урядовець пішов з засідання.

До подорожі на могилу Шевченка. Похорож на могилу Шевченка, яку улаштував клуб „Родина“, через незалежні від клуба обставини не відбулася.

До арешту б. мін. М. Ковалевського.

Симптоматичні призначення. Бувшого радника київського губерньського правління Д. Баршевського призначено директором канцелярії міністерства внутрішніх справ.

Бувшого радника київського губерньського правління Д. Тальберга призначено віце-директором департаменту державної варті.

Бувшого журналіста київської городської поліції Д. Самборського призначено начальником канцелярії гетьманського господаря.

Велика рада міністрів. На засіданні 21 червня велика рада міністрів по докладу міністра торгів і промисловости постановила встановити при міністерстві торгів і промисловости український комітет по справах напірної промисловости і торгівлі, згідно з законом 2 травня 1916 р.

Мала рада міністрів. Мала рада міністрів на засіданні 21 червня розглянула такі справи: 1) про організацію керівництва українським кінематографом і про видаєць йому грошей. Про вироблення штатів кінематографії і про відшукування засобів на утримання кінематографії. 2) Про вироблення штатів фабричної інспекції. 3) Про асигнування грошевої допомоги служачим київської швейної округи. 4) Про видачу допомоги тим, що повернулися з полку.

Назання п.о. Ботвиньського. 20 червня—в день відкриття всеукраїнського церковного собору—відбулась в Києві Софійському соборі Вожа служба, котру відправив пресвітерський єпископ багський—Пимен—голова всеукраїнського собору. На цій службі—між іншим—в час причастя сказав промову член всеукраїнського собору, священ. Яків Ботвиньський. Короткий вступ в цієї промови такий: Згадавши євангельську історію втішення бурею Христом на морі Галилейському, проповідник зазначив, що і в наш люто-кривавий час є потреба звернутись до Бога а в проханнях—утішити бурливе життєве море, котре люто хвилювало три роки відою, а далі й досі хвилює народньою розрухою та братоубивчою большевицькою війною.

Далі проповідник зазначив причини цього людського горя, а саме: втрачена віра в Бога і в загробне життя, а тому кодування життя стало: живи, як тобі хочеться, бо ти сам собі хазяїн і... по тій стороні гробу—життя нема.

Цілудним засобом від цієї порож

кчі душевої проповідник зазначає силу святої православної релігії, котра одна відраває справжнє Богопознання, а також познання життя і з'єднує людей любовю та братерством. Авторитетний засіб релігією одухотворити життя—це є церковний собор.

Настав і для України час собору, а сучасне політичне становище дуже сприяє йому. Царське минулоє „общеросійське“ народно-комісарське господарювання не тільки не сприяло, а останнє навіть вороже ставилось до справ віри православної. Ясновельможний пан гетьман, згодившись стати верховним державним українською,—перш за все зазначив, що віра православна християнська—буде на Україні державною вірою і в першій пошані. От він з підручником своїм добрим теперішнім міністром ісповідань став у великій допоміж всеукраїнському собору і поклав забезпечувати охорону діяльності собору—хораскої за для церкви та церковного життя.

На привітні—проповідник висловив, що головна робота собору не життя вірний та сильний засіб, як вихнути доброму Христовому правдою душі людські, бо без цього ніякі постанови собору не матимуть змоги улаштувати церковне та громадське життя.

Служба Вожа закінчилась одправкою мелебня, перед окресою котрого високочеснейший митрополит Антоній сказав коротку промову; в цій промові високочеснейший проповідник прохав Бога послати благодать св. Духа на працю та всю діяльність собору. Після одправки мелебня пресвітерський голова собору було оповіщено, що перше засідання членів собору розпочнеться в 11 годин 21/7 червня.

Делегація хліборобів у гетьмана.

Пезавчора гетьман всієї України прийняв делегацію чотирьох губерній: харківської, чернігівської, полтавської та волинської.

Вітаючи гетьмана, хлібороби ознайомили його зі становищем на місцях та прохали, аби уряд зорганізував охорону, відновив судівництво, тверду владу та лад і продовжував неухайно працювати над встановленням нормальних умов життя України.

Відповідаючи хліборобам гетьман сказав слідує: нами вживаються всі заходи, аби селянське трудове населення не переносило всіх труднощів переходового часу. Мене вибрали і на мені лежить обов'язок повернути лад рідному краю. Зараз після обрання я переїжджаю у помещанья, в котрому вас приймаю. Становище було в той час дуже тривожне, але я сказав, що звідтилі не вийду, не зорганізувавши наново кабінет міністрів. Кабінет з одних лише міністрів зразу, звичайно, не міг приступити до службових справ та управління державою. Доки не вжодось наново зорганізувати, а почасті змінити в міністерствах страйкувавших урядовців й налагодити складний апарат державного управління. Законів поки що нема, старі в більшість не підходять, отже треба скласти нові закони, котрі мають бути настільки всебічно освітлені, аби пристосовані їх зустріла країна як бажаний акт. Я чудово розумію, як влада на місцях повинна бути в руках старостів. Однак покликання старостів на посади не так пресе і на вибір їх та призначення йде багато часу.

Мж розуміємо стає справи і разом з міністрами працюємо до самого ранню старархсь скоріш скасяти закони та перетворити земства, заміняючи де яких людей людьми землі, щоб земства стали установами, що дають користь кращій частині населення—хліборобам, котрих уважаємо за необхідне притягнути до управління. Аграрний закон проводиться, великі маєтки ділять, але треба переводити це не сразу й не безглуздо, пам'ятаючи, що все багатство України в землі. Згадайте, що нам потрібна фабрична діяльність, через це треба відноситись з великою обережністю до поділу великих заводських маєтків.

Всі закони виробляються в комісіях. Волості земства будуть цілковито змінені і туди будуть покликані люде праці, люде землі—хлібороби, а при тому я прошу можливо частіше подавати відомості про їх діяльність півдатовим старшинам. Я сьогодні ж видам розпорядження про необхідність поїздок старост по повітам.

Відповідаючи на окремі запитання хліборобів гетьман сказав: говорять серед народу, що землі не буде дано. Це неправда: закон розробляється, але неможна його відразу видати, не рахуючи з історичним та юридичним боком питання. Великих маєтків

більше не буде, земля передається хліборобському населенню, але в кількості не більше 25 десятин в одній руці, при чому кунія землі одкою особою в різних місцях також не дозволено. За цим наглядатимуть влади та прокурорський догляд. Поміщикам издається право передати всю землю державному земельному банку для утворення земельного фонду держави. Уряд сам буде діяти між немаючими земельні запаси. Тільки треба пам'ятати, що для всіх землі не вистарчить, а тому треба підняти промисловість краю. Україна не має наприклад своєї текстильної промисловости. Треба всіма силами підняти машу промисловість і заснувати по всій Україні кооперативи, що значко поліпшить життя рідного краю.

На запитання про суди гетьман відповів: неспіваючі суди будуть усунені а на їх місце будуть призначені виші з відповідною освітою. Зараз звернемо увагу на поліпшення роз'їздів судових властей. Одержуючі раніш разом з роз'їздами 200 або 300 карбованців судовий слідчий, наприклад, не має спроможности, часітче виїждати. Тепер виїждатимуть судових діачів буде небільше. Поліпшені засоби переїзду. Між іншим буде використано для роз'їздів судових діачів ті автомобілі, котрі залишилися од війни.

Слова пана гетьмана зробили на хліборобів гарне враження й воли пішли, цлком задоволені заявами гетьмана.

Вісти з краю.

Нові агітатори в Харькові наказані священником агітувати з амво на про видачу зброї.
„Внутрішній фронт“.

Спенулянти під австрійським судом. Одеський австрійський комендант наказав, що всіх спенулянтів судитиме австрійський суд.

„Перемирра“ із Харькова повідомляють, що большевики переходять демаркаційну лінію і знухають ся над населенням. В с. Погромах вайлівського пов.—большевики обрали волостну управу, убий 4 чоловік і спалили два будинки. В пригранничних частях ведуть антиукраїнську агітацію.

Староста Андрє. (Житомир) при розробноу населення наказав також одірати викуєрні прилади.

Блвства, грабунки, пожежі. В Катеринославщині грабунки, вбивства, підпали продовжуються. В Олександрівському пов. в маєткові Іваненка вбійний управління Крєвалд. Село Михайлівське горить. Поміщик Будко ограбований на 20000 карбованців. В московському повіті згорів дім з деяким майном князя Урусова. Згоріло також його майно в Левенцовці. В с. Воскресенні зроблено напад на поміщика Боржека. Його і жінку ранили, убито брата ІІ Куляба. Бул напад на дім графа Сумарокова, Плавгородського пов. Вночі 14 ц. м. в маєтку Герсева нової висадки ручними бомбами дім в повітря. Вбито управління і сторожа, є ранені. В бахмутському в маєтку Глазтієва—вбито управління, його дружинку й дочку.

Контрибуції. На с. Погощина, гадацького пов. і Токарі, ховцького—влада наложива по 10,000 карб. контрибуції. Об'їмувачуть ці села в підпалі панських маєтків. На с. Синолівці (Харьківщина) грабінники наложили по 1000 до 3000 карбованців контрибуції від кожного мешканця.

Розстріл 23-ох. На Переспії (Одеса) вбито поміщика Келлера. Арештовано 23-ох робітників і селян і розстріляно на березі р. Дофінівки.

Тюрма. В Кременьчуді засуджено членів міської думи Гуровича і Держка на 2 місяці тюрми за те, що не сповняли наказу влади—розкопати могилу красногвардійців. Арештовано членів центрального бюро професійних спілок.

Веселий староста. В м. Чулуві по ульцах читати може кожний наваз старости: „Приказ № 2-ой. Предупреждаю Чулувських хуляганов, котрих срывають приказы, чтобы они не срывали, ибо в Змієвской тюрмі для них приготовлено много места“.

Священник—большевик. В с. Диканці (на Полтавщині) арештовано священника кесторівської церкви Антона Муху за „большевизм“, який Муха мав ширити між селянами.

Символь безпорядка. Одеський начальник міста Мустафін сказав: „Красный флаг—символь безпорядка, а мы вводимъ порядок“. Отже знято червоний прапор з Вороньцько-

го двірця, який був виставлений по-руч українського.

Уманський староста арештував і посадив до в'язниці голову земської управи В. Камінського, члена управи Кухаря, секретаря повітової міліції Бабенка, учителів гімназії Волкова і Славинського і члена укр. клубу А. Руденка. Той самий староста заберонив вислати селські делегації до гетьмана по земельних питаннях.

Полтавська перша українська гімназія стала державною і одкриває по ваканціях всі 8 клас, до яких приймає учнів-українців.
На Полтавщині. В гадацькому пов. був напад на хутір Заводського, в кувківській волості (Кубельки), в хату Кардача кинено 2 бомби. Ограбовано 5000 карб. З хутору Терпово отрабовано 3000 карб.

В роменському пов. горять економі. В де-яких повітах повертають розграбовано майно.

Миколаївська дума має 4 1/2 міліона дефіциту. В харьковому відділі виверто ріжні злочинства.

Боротьба з русифікаторами. Мелітопольська повітова спілка учителів-українців заявила на загальному повітовому учт. з'їзді, що вона примушена вийти з „совозу“, бо професійна учительська організація зійшла на шлях тенденційної русифікаторської роботи і зневажає українські культурно-просвітні домагання.

Голодний тиф. В Бердичеві похорився в останніх днях тифу. Число хворих з кожним днем збільшується. Міський лікар каже, що причиною є те, що населення через дорожечу—неодідає.

Дві твердих влади.

Довелось мені якось цими днями вибратися з свого закутку на залізницю. З того часу, як їздив я в часи панування большевизм., на залізницю до цього випадку я не був. Ріжниця між тим часом та теперішнім безумовно дуже велика. Тоді панувала стихія, безладдя, тепер—тверда влада. І через те, що я дуже рідко буваю на залізниці, я щільно приглядався до цієї твердої влади, про котру де-що читав та чув. На станції залізниці, де завжди багато людности, котра все міняється, хвилюється, поспішається, як би завчасно здобути білета та не спізнатись на поїзд, найбільш потрібним порядком і твердою владою. І дійсно, тут воля найбільш виявляє себе. Але, коли я добре вгледівся, то помітив не одну а дві твердих влади.

Юрба зблилась коло дверей на перон, другий дзвоник, кожний хвилюється, як би не спізнатись, в дверях стоять два представники двох твердих влад: німецький салдат та, не знаю як тепер називається, міліціант чи жандарм. Німецький салдат спокійно зупиняє хвилю людности, поглядає, щоб ніхто без білета не пройшов; коли хвилю людности дуже напірає, він також спокійно, але рішуче помахує своїм багнетом, і видно, що як би була потреба, він також спокійно зарубав би цим багнетом непокірного.

Почуваєм, що маленький гвинтик дійсно твердої влади, котра на протязі 4-х років обороняється майже од усього світу, котра примушує всю націю нести величезні і найтяжчі жертви, для виконання своєї мети. Ця влада керується спокійним і холодним розумом.

Поруч з ним стоить представник нашої твердої влади. Немає слів щоб докладно омаблювати цю, в дозволу сказати, людину, бо на людину він в той час менш усього був схожий. Обличчя страшне од лютоости, нелюдські аргуми...

Як скажений кидається він на людей, кидає на землю старих і малих. І це не випадково. Так само поводитись з людністю і коло каси, так само рикає на людей і сам начальник станції. Скрізь панує злість, ненависть.

А разом з цим ті самі міліційні спекулятори в спілці з носильщиками білетами; на очах тієї ж схвальваної та пригніченої людности.

І це називається твердою владою.

Згадались мені недавні часи... і повстало питання: чи матимуть тоді який вплив на обурений народ ті інтелігентні сили які провадили, не

вважаючи на перешкоди большевизму, народ до власти та волі, чи гнів та обурення його зможуть разом з всім і цих мучеників за волю?

Але ж над цим довго думати не можна...

Жах і сум бере... волосся верується на голові...

На прикличі в мене виникає одне непорозуміння:

Як можуть розумні люди сподіватись таким шляхом привести державу до дійсного спокою, а народ навчити поважати владу?

Обиватель.

ТЕЛЕГРАМИ.

Чехо-словаки.

БЕРЛІН, 22. Вольф-бюро передає повідомлення агентства Райтера з Москви: чехо-словаки разом з козаками та киргизами забрали Омськ. Савітське військо понесло великі втрати. (УТА).

Австралія—австралійцям.

ЛОНДОН. Австралійський міністр президент Хью, що пробував тепер у Лондоні в інтерв'ю сказав: Австралія не згодиться на германський мир. Безпечність та кедиторальність Австралії потребує, щоб Нова Гвінея та сотні інших островів у сусідстві належали Австралії. Ці острови також важні Австралії, як Амьен Парижу, чи Канада Англії. Тому всіма силами будемо продовжувати боротьбу для забезпечення нашого існування, переводячи в життя доктрину Монро—Австралія—австралійцям. (УТА).

Вроной садовини.

СТАРОКОСТЯНТИНІВ, 22. Докладно вляскилося, що буде давно небувалий великий врожай садовини у повіті. Особливо багато яблук та слив. (УТА).

Оборона Парижу.

ЖЕНЕВА, 21. Комітет оборони Парижу вирішив негайно евакуувати мешканців парижських пригородів до середньої та південної Франції. Для оборони Парижу прийшли великі контингенти американського війська. (УТА).

Література, наука.

Нові книжки:

І. Котлярєвський. Повний збірник творів. „Українське Видавництво в Катеринославі“. 1918, вел. 8°, ціна 4 карбованці.

Леся Українка. Стародавня історія свідицьких народів. Видання друге „Українського Видавництва в Катеринославі“, ч. 36. 1918, стор. 240, in quarto, ціна 6 карб.

Т. Шевченко. Кобзарь (повний). „Українське видавництво в Катеринославі“. 1918, стор. 656, 8°, ціна 6 карб.

Над світовим, над лютиим, над проклятим

Пливе в крові, регоче хтось... Ти був колись за цюсь розп'ятим, За що розп'явся ти, Христос?

Над світовим, над лютиим, над проклятим, Як дим, курить під небом кров... Ти світлим був і був розп'ятим, Прийди ще раз—розп'їшем знов. Янів Савченко.

Театр і музика.

„Молодий Театр“.

В будучому сезоні „Молодий Театр“ має на увазі поставити слідуєчі п'єси: „Пар Едип“—Софокля, „У пущі“—Лєсі Українця, „Резьбіння“—Шіллєра, „По дорож в казку“—Олєся, „Горе брехунові“—Грільшардєра, „Кандіа“ Шоу, „Сон в літню ніч“—Шекспіра, „Жінка з моря“—Ібсєна.

Зараз „Молодий Театр“ виїхав в околиці Одєси, де й розпочне студіювання цих п'єс. До трупи заврошено нові сили.

Дописи.

М. РОМІВ (на Київщині). Давно я стежу за життям одного куточка нашого Київського повіту. Куточок цей якось так стоить чудно, що до його ніколи і ніщо не доходить. Люде тут темні, нічого доброго ніколи не бачили. Так тяглось майже роки з 20. Аж ось, років шість тому буде, завився сюди (в центр кутка В. Караншин) молодий п.-отець, і тепер

куточок не пізнаєш. З великою охотою, уперто, неуступно цей п.-отець узивав за громадські справи. Наслідком цього з'явилися організації, котрі допомогли не тільки освіті темних людей, а й підвищили значно добробут селян. Чого тільки він не зробив? І банки (кредит. і ощадно-позач. т-ва), і молотарні і сільсько-господ. т-во, і "просвіта", сільський театр, хор, читання, лекції, а потім, для охорони громад. візнь козацтво... Всею і не перелічить. Навкрути всі дивуються, що в той час, як грабінники, злодії, душегуби скрізь серед білого дня нищили цілі господарства, в цім куточку майже дрібного злодійства не чути. Так добре було, що ми, дивлячись на цей покинутий колись куточок, задривали, що у нас немає такого ватажка.

Добро се тягало аж до останніх часів, коли з війська поприходили "большевики" (погань, злодії). Одразу "большевики" вороже поставились до всіх організацій, утворених п.-отецем, а його самого уже не раз хотіли убити за те, що він українець. (На цих днях я був у п.-отця, і він мені показував дірки од кулі у стінах, дверях і навіть у подушці). Окрім того, "большевики" ведуть агітацію проти п.-отця і, як чув, от сьогодні, добились того, що цей панотець одмовився од посади, і "большевики" роздобули нового попанка-папа. Знову наш куточок пірне у темряву, а кам, котрі так широк горнулись до п.-отця, доведеться, не траплячи сили, сісти на дно. Горе селянське, що невеликий гурток вічменю, але безсовісної і гідної, поганю істоту забірає силу і давить усе, що не є доброго і дорогого. Горе каше, що ми не зміємо самі себе одстояти і одстояти тих, що нам потрібні.

І. Г.

С. ТОКАРІ (Лохвицького повіту на Полтавщині). Наше село простяглося долинаю туди геть, геть, аж до хуторів. При в'їзді в село окремо од селянських хат стоїть на узгір'ї дачний будинок д. Волошина, він увесь дерев'яний, гарно пофарбований і розмальований, але в йому димарі та лежні дуже копські. Одної ночі селяне були розбуджені страшним галасом. Повибігали з хат і побачивши велику пожежу, кожний із селян вхопив хто ведро, хто гак, і кинулись рятувати, але було вже пізно, дерев'яний та ще фарбований будинок горів як свічка, і врятувати його було не можливо. Отже не зважаючи ні нащо селяне тушили дружно, і як уже зовсім потухло, пішли спати.

Пилип Остапенко.

Ст. КАЗЯТИН. 16 і 17 числа червня п. р. на долю м. Казятин випало почути два концерти, поставлені Українською камерною від орудує п. Кудрицького. Хор, в шістдесят чоловік цілком взятих з села, має окремі в'вагон і таким чином має можливість поширити розповсюдження рідної пісні.

Обидва концерти пройшли дуже гарно. Виконання творів, постановка і техніка перейшли всім мріє слухачів. Вільність в виконанні творів було самого п. Кудрицького.

Враження од поставлених концертів на-довго утрамається в спогадах казятинського громадянства. Дай Боже, щоб ширість п. Кудрицького до цієї праці була найкращим взірком і для інших співців на Україні.

Відозва організаційної комісії по скликанню 2-го всеукраїнського з'їзду лікарів.

Вельмишановні товариші!

Бюро організаційної комісії по скликанню 2-го всеукраїнського з'їзду лікарів, у склад якої ввійшли представники "Всеукраїнської спілки лікарів", "Спілки невропатологів та психіатрів на Україні", "Київського союзу лікарів", "Кієвського об'єднання лікарів", "Польського товариства лікарів в Києві", "Об'єднання лікарів с зарозумілими в Києві", "Міністерства здоров'я та опікування", і головної військової санітарної управи, скликає в м. Київ 28—31 липня 1918 року 2-й все-

український з'їзд лікарів по нижченаведеному програмі.

- Програм з'їзду:**
1. Справа здання прозиді і ревізійної комісії "Всеукраїнської спілки лікарів".
 2. Справа організації "Спілки" і її роботи.
 3. Змін в статуті "Спілки".
 4. Бюро праці і каса в'їзду доможги.
 5. Видання Органу "Спілки" "Українські медичні вісники".
 6. Патанія громадської медицини і становище лікарів: медицина земська, міська, фабрично-заводська і шкільна гігієна.
 7. Розповсюдження медико-санітарних відомостей серед народу.
 8. Питання медичної освіти на Україні. З'їзд має бути персональним, але бюро звичає всіх заходів аби найбільша кількість лікарів українців та лікарів визнаючи себе громадянами України взяла участь на з'їзді як що не особисто то через представників всьляких лікарських організацій та груп. Всі члени з'їзду мають однакові права. Членський внесок 10 карбованців. Членам з'їзду буде одведено даремно помешкання та по можливості дешевий стіл. Бюро звичає заходів аби удешевити і полегшити лікарям подорож до Києва через шпоти білети та призначення на поворот з Києва окремих вагонів.

Бюро звертається з ласкавим проханням до всіх товаришів лікарів оповістити всіх лікарів України про майбутній з'їзд та допомогти успіху з'їзду особистим присутністю, надіславши докладні та повідомлень з місць агітдо програму з'їзду, а також надсилкою від організацій делегатів.

Термін відомлення про доклади 15-го липня. Тези докладів бюро прохає т. докладчиків надіслати на піаніше 15 липня аби бюро встигло їх видрукувати.

Адреса бюро: Військова санітарна управа (Хрещатик ч. 3), д-ру Левинському від 11—2 год; губернська Управа (В.-Володимирська 33), д-ру Одрині від 11—2 год.

Товариська зустріч відбудеться 27 липня о 8 годінні в помешканні українського клубу—Пупкивська 1.

Варта з членів бюро на залізничному дворі з 26 липня.

Бюро при змозі заготує бюлетені з'їзду.

Організаційне Бюро.

Од контори.

На користь жертв вибуху на Заїрніці поступило від слугащих Демітського снрядного заводу 626 карб. 25 коп.

Редактор Андрій Ніковський.

Оголошення.

До всіх галицьких, буковинських та угорських українців. Доля судила нам жити в більшому числі на території нашої національної держави, щоб по змозі віддати своє знання та свою працю для скріплення її сил. Все ми бажаємо нашім Бат-ківцям найкращого розвитку і тому наша поведінка та наша праця повинні визначатись застановою і тактом. Як кожний гурт може принести користь суспільності тільки своєю організованістю, так само і ми поможемо при будіванні нашої національної держави, коли будемо всі йти по одному обдуманому плану. Шоб досягнути цю мету, загал галицьких, буковинських та угорських українців у Києві покликав в жовтні минулого року поки що тимчасовий орган галицьких, буковинських та угорських українців, а в місячні квітні постійний під назвою "Головна Рада галицьких, буковинських та угорських українців з осідком в м. Києві". Головна Рада має обов'язок виступати як представник галицьких, буковинських та угорських українців, що проживають на території Української Держави, перед рішючими чинниками та надавати загалний напрям нашої поведінки. Той обов'язок сповняла досі Головна Рада, де і коли того було треба. По причинам незалежним від Головної Ради організаційні зв'язки між Головною Радою і товаришами, розкиненими по всій території української держави не такі тісні як цього бало б ся. Все ж таки Головна Рада звертається до всіх товаришів з проханням у випадках, коли діло торкатиметься загальної нашої становища, порозуміватись з Головною Радою. Головна Рада заважає, що не може брати відповідальності перед тутешніми земляками та рішючими сферами за виступи та поведінку одних, які що-небудь роблять в загальній справі на власну руку без порозуміння з Головною Радою. Заразом прохаємо наших тутешніх земляків в загальних справах зноситись перш за все з Головною Радою, шоб засобити непотрібним непорозумінням, які можуть мати прикри наслідки для спільного нам всім діла. Цього вимагають обставини, шоб наша робота була координована у всіх її ступенях. Тільки єдністю та спільними силами досягнемо мету наших бажань.

Всякого, хто бажав би порозумітись з членами Головної Ради чи одержувати відповідні інформації, Головна Рада прохає звертатись до її канцелярії при В.-Підвальній вулиці № 1, поверх 4-ий.

В Києві 19-го червня 1918 р.

Головна Рада галицьких, буковинських та угорських українців.

За голову: Михайло Крушельницький.

Писар: Федір Ільницький.

Від учителя Д. Бойцховської одержано 100 карбованців на користь учителя д. Грицивського (погорів). Гроші зібрано на вчительських курсах.

Ленція г. Чеховського. В українському робітничому клубі (Дук'яшка, народний будинок) 25 червня, о 7 годінні вечера відбудеться лекція т. Чеховського на тему: "Хто та як грабував Україну".

Вхід вільний.

Центральне бюро передплати на всі українські газети та журнали помігало в ч. 3 журналу "Шлях" спис всіх українських часописів, що виходять на Україні і за кордоном з адресами і умовами передплати. Окрема книжка ч. 3 "Шляху"

2 карб. 20 коп. Адреса: Київ, Мар.-Благовіщенська, 123, пом. 20.

Ленція партії с.-ф. У середу 26 червня в залі українського клубу (Пушкивська 1) в 8 год. вечера член центрального комітету партії с.-ф. А. В. Ніковський прочитає лекцію на тему: "Внутрішнє становище України і організація в'їзду".

1) Центральна Рада після повороту з Житомира.

2) Відносини в країні і потреба в новому політичному курсі.

3) Опозиція українська і не-українська. Перед зміною становища. Переворот.

4) Учасники перевороту. Опора нового уряду. Становище українських партій.

Українське наукове товариство. В неділю, 23-го червня, в 11 год. ранку, в помешканні українського наукового т-ва (В.-Підвальна 36, 8) відбудеться надзвичайні загальні збори товариства.

Предмет зборів:

- 1) Справа з утворенням академії наук у Києві.
- 2) Обрання нових членів.
- 3) Віжучі справи.

Комітет всеукраїнської спілки лікарських помішників—лиці і акушерок переносить чергове засідання к—ту з неділі на середу 26 червня, 7 год. вечера. Просимо всіх членів прийти; на порядку денному буде затвердження протоколу з'їзду, видання резолюцій і инше. Канцелярія к—ту перейшла на Хрещатик ч. 3 помешкання військової санітарної управи; там писар к—ту дає справки від 10—2 годінні зодня, крім празників.

Вітат з протоколу всеукраїнського з'їзду військового духовенства, який відбувся в м. Києві 18 і 19 червня 1918 року.

З'їзд відбувся в присутності 63 членів, представників різних міст та різних частин як бувшої так і існуючої армії. Головна ціль з'їзду—обрання делегатів од військового духовенства на всеукраїнський церковний собор.

Питання про кількість представників. Соборна рада першої сесії ухвалила дати представникам від армії і флоту 46 місць. З'їзд ухвалив обрати 25 представників з поміж присутніх членів-священників, дяків, пономічників, а решту місць дати представникам від штабів, міністерств та військової частин. Приймаючи на увагу, що представники од воєнів деяких частин вже обрали ще на першу сесію собору, з'їзд ухвалив через соборну чл військової комісії повідомити військового міністерства про важність додаткових виборів представників від існуючих частин, штабів і міністерств відділяючи на них 10 місць.

Питання про наказ делегатам на соборі.

а) Шоб до вищого управління військово-морським духовенством ухвалено постановити колегіальний стрій адміністративного управління військового духовенством з протопресвитером на чолі.

Протопресвитером може бути людина якої-будь національності, але ж української по переконанні котрий любить Україну і безумовно спочуває відродженню української церкви і української незалежної державності. Протопресвитер обирається на 5-літній термін з правом перевибору надалі, а колегія при нім на 3 роки. Протопресвитер вибирається виключно з поміж білого духовенства, яке має вищу освіту, при чім у виборів його беруть участь і миряне-воєнки на рівних правах з духовенством.

б) Шоб до правового становища і управління всеї української церкви.

Постанова: визнаючи в принципі бажанню автокефалію української церкви, з'їзд в видах несприятлих цьому обставин на соборі дає право делегатам стояти за широке самоврядування церкви на українських підставах.

в) Вибір депутатів. Разом з 3-ма представниками від житомирського гуртка духовенства, визаними законом обраними, на з'їзді вибрано 25 членів, в якім числі 24 святи і 1 дячок.

Оповіді.

Д-р. Колонійцев ліч. сифіліс (806—914) і триплер Гоголівська, 2а, Пр. 11—1 і 5—7, в. 22—0701—9

Д-р Черняк, сип. володарка для систем. лічення всякого роду полових хвороб. Вел. Житомирська 16, 9—2 та 5—9. 12—0648—8

Інж. Ів. Комарницький, патентний повірений. Заява винаходів а державні патентами: український і заграничні. Хрещатийський проул. 8-6, кв. 19. 6—0716—4

Для полтавськ. Учительськ. інст-ту шукать учителів вищ. освіти зн. методики: природника, математика, історика законоуч. (можл. світського) Умови: 15 уроків 3300 карб. і 400 карб. за кожну 5-літку; законоуч. грохи менше. Звертатись до 29 червня кадетськ. корпусу лекторськ. курсу, лектору Левитському. Піаніше—Полтаву. 5—0767—1

ВИДАВНИЦТВО "СЕРП І МОЛОТ"

Контора, склад і книгарня—Київ. Хрещатик 25, Пасаж ч. 29.

Накладом В-ва вийшла і продається по книгарнях нова книга

ЗАТОПЛЕНИ ДЗВІН Гергарт Гауптман німецька драма-казка, переклад М. Голубця (2-е вид.). Ціна тільки К. 2.50

Нові книжки суспільно-політичної серії: М. Залізняк—Нариси про національне питання стор. 144. Ціна К. 2.—

Лаля Ляйпат Рай—Політичне становище Індії стор. 48. Ціна—90 к. 2—0770—1

Курси обуви та капелюхів А. Ф. Постолювської

Вивчати в 2 тижні по простій наглядній методиці. Учня знижка, Дмитрівська вул. № 38—5. 1—0748—1

ОЛЕКСАНДРІВСЬКА повітова на-родня управа

закладає на постійне місце 1-го лікаря до епісанетградської лікарні на 20 ліжок лікаря в хирургично-підготовкою і замським стажом. Платня 3000 карб. з додатком на дорожчочу 1500 карб. при готовій квартирі. Важючих занять посаду прохать надіслати Повітовій Управі, (м. Олександрія на Херсонській) заяву з документами і curriculum vitae. 1—863—1

ОГОЛОШЕННЯ.

В Роменьській реальній школі вільні посади вчителів: 1) української мови та літератури—42 ур. 2) історії України—22 ур. 3) малювання—36 ур. Запрошують-ся кандидати. 3—862—1

Для української бібліотеки-читальні **шукать помешкання** від 3 до 5 кімнат. Бажаю в центрі. Зголошуватись на Жилецьку 3 пом. 14, Карпенко. 1—0758—1

Всеукр. Учит. Вид. Т-во (Київ, Вел.-Володимирська, 30) Тел. 6—60. Приймає замовлення на такі книжки:

1. Б. Гринченко. Граматка, вид. 3-є, ціна 1 карб. 20 коп.
2. С. Русова. Букварь, вид. 3-є перероблене
3. С. Русова. Читанка для дорослих (для вечірніх і недільних шкіл).
4. Т. Шевченко. Катерина. Тополя. З портретом автора. Ціна 70 коп.

Народнім управам знижка. 3—0759—1

Шукать 1 або 2, 3 кімнати світлих, бажано в українській родині. Звертатись—Меринговська, 7, 17. М. Івченкої. 3—0756—1

Лікарню амбулаторію з участю лікарів бажано орендувати на вигідні умовах. Олександрівська, 47, пом. 23, д-р Валдалін. 1—0763—1

Даю звістку о місцепробуванню багажа, котрий не прибув по напрямленню зі ст. Петроград і його околиць, адресованого в районі України Закаркач'я і Догу. Зголошуватись листово або особисто Лубини вокзал Полт. губ. Садовському. Удовольна відповідь висилається наклад. платнею 20 карб. 1—0750—1

Бюро української демократично-хліборобської партії перенесено на Іриніську вул. № 3—8 пом. 7. Секретарь видає справки що дія від 5 до 7 год. вечера. Бюро прохає подавати йому всілякі інформації, шоб до ревізії України; про узявлення українців в посади, про справу державної мови, про нерешки діяльності "Просвітам" і т. инш. 6—0766—1

1 2 кімн. в центрі, двома постійним мешканцям. Може нестачати продукти. Зголошення устно від 5—6 г. і письм. Володимирська 39—34 Михайлякові. 1—765—1

Книгарня "УКРАЇНА"

Катеринослав, Озерні ради на Проеєкті, 24. Леся Українка, Стародавня історія скіфських народів (ще не друкований твір) ц. 6 карб.

Т. Шевченко. Кобзарь (повний) ц. 6 карб.

Котляревський. Твори ц. 4 карб.

Головний склад творів А. Ф. Кашенка і видаць Українського Видавництва в Катеринославі.

При замовленню треба вислати задаток.

Книгарням, земствам, "Просвітам" і гуртовим покупцям—знижка. 10—0761—1

Південно-західне товариство транспортів і торгових складів.

Київ, Олександрівська площа № 3.

Оповіді, що ним ОДЕРЖАНІ через агента ШО ВЕРНУВСЯ з виправи товариства на РОЗВІДКИ о МІСЦЕПРОБУВАННЮ грузів направлен з Києва і у Київ, які застрягли на дорогах Великоросії, ВАГОНІВ з грузами котрі опинились за границею України.

Справки ведуться в ПРАВЛІННІ т-ва що денно від 8 до 12 г. дня. 1—843—3

"Саритол"

Зиву новий спосіб для **МИТТЯ ГОЛОВИ** "КАПУТОЛЬ" змишує лупу (перхоть) очищає, дезинфіцирує, скріплює шкіру голови і гм заобігає випаданню і допомагає росту волосся. Винятково право продажі належить фірмі у ЮРГА Т. Продається в його складах, аптеках, аптечних крамницях, і парикмахерських.

Антена анц. т-ва "ФАРМАКОС" (був. Зейделя). 10—731—8

Сьогодні БІГІ. Початок о 2 г. дня

Нова українська книгарня **"ДНІПРОВЕ СЛОВО"**

і крамниця шкільних та канцелярських приладів відчинена в м. Києві на Бульв. Кудрицький вул. № 28. Маються всі найновіші українські книжки. Замовлення з провінції виконуються негайно по одержанню одної третини вартости книжок. "Просвітам" селянам, учням дається опусту 5%, а при замовленню на 30 карб. і більше—опуст 10%. В книгарні головний склад усіх видань в-ства "П Р У Н Т". —0744—3

Друк. акц. т-ва "Петро Барський у Києві", Хрещатик № 40.

До 10.000 карб. за плату за по-реусту по-мешк. 6—10 кім. в центрі. Зверг. Дмитрівська 30, пом. 12. д-р. Бойко 4—6 год. 2—0761—1

До 12.000 карб. пропонує за помешкання 6—10 кім. в центрі. Зверг. Дмитрівська 30, пом. 12 д-р. Бойко 4—6 год. 2—0762—1

Буд. шк. ім. Терещенко В. Підважня 38 (Сінна площа)

Виставка

Т-ва Діачів українського пластичного мистецтва відкрита що дня до 7 липня від 11 г. до 7 г. веч. 2—0751—2

В Бучі (лісовій) віддаються українцям 2—3 кімнат. і мебл. на дачі Жука в кімні Тургенівськ. вул. спитати там-ж Сокоговську. 2—0730—3

Потрібні ротатор і машинки "Ундервуд" на розгортання лист паперу. Письмовно і особисто Поділ, Спаська 16, телефон 22-87 "Централ". 3—0742—3

КУРСИ

НАВЧАННЯ НА ПИЛУЧИХ МАШИНАХ В першокласній школі, уч-сь писати на розгортання лист. Навчання та перепіс. ведеться також і на УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ. Зголошуватись можна щоденно окрім неділі від 9 до 8 годінні.

Ф. ФЛЕЙШМАН і А. КИРЖНЕР В. Володимирська 41 магаз. "Вядро" 3—806—4

Аматорські ціни

Платчу за всякого роду старинні річі

А. Я. ЗОЛОТНИЦЬКИЙ

Прота пошти Хрещатик № 23. Телефон 3-86.

Платчу дорожче всіх.

Купую ріжне дорожчотинне каміння.

1—900—1

Центральне Бюро

передплати на всі українські газети і журналя,

що раніш містилось в помешкан. Центральної Ради, після минутих руйн і розрухів знов розпочало свою діяльність. Бюро безпосередно зноситься з закордонними українськими часописами, а на місцях по Україні має густу сітку власних агентів.

Прийняті в передплату гроші бюро негайно передає до контор часописів. Комисових 5%, за бюро відповідає редакція журналу "ШЛЯХ".

Адреса: Київ, Мар.-Благовіщенська, 123 пом. 20 тел. 50-59 ВІДДІЛИ БЮРО В КИЄВІ:

1. Фундуклівська, 19 Книгарня "Українська Республіка."
2. Хрещатик, 28 Книгарня "КНИГОЗБІРНА" 3—0144—1

Південно-західне товариство транспортів і торгових складів.

Київ, Олександрівська площа № 3.

Оповіді, що ним ОДЕРЖАНІ через агента ШО ВЕРНУВСЯ з виправи товариства на РОЗВІДКИ о МІСЦЕПРОБУВАННЮ грузів направлен з Києва і у Київ, які застрягли на дорогах Великоросії, ВАГОНІВ з грузами котрі опинились за границею України.

Справки ведуться в ПРАВЛІННІ т-ва що денно від 8 до 12 г. дня. 1—843—3

"Саритол"

Зиву новий спосіб для **МИТТЯ ГОЛОВИ** "КАПУТОЛЬ" змишує лупу (перхоть) очищає, дезинфіцирує, скріплює шкіру голови і гм заобігає випаданню і допомагає росту волосся. Винятково право продажі належить фірмі у ЮРГА Т. Продається в його складах, аптеках, аптечних крамницях, і парикмахерських.

Антена анц. т-ва "ФАРМАКОС" (був. Зейделя). 10—731—8

Сьогодні БІГІ. Початок о 2 г. дня

Нова українська книгарня **"ДНІПРОВЕ СЛОВО"**

і крамниця шкільних та канцелярських приладів відчинена в м. Києві на Бульв. Кудрицький вул. № 28. Маються всі найновіші українські книжки. Замовлення з провінції виконуються негайно по одержанню одної третини вартости книжок. "Просвітам" селянам, учням дається опусту 5%, а при замовленню на 30 карб. і більше—опуст 10%. В книгарні головний склад усіх видань в-ства "П Р У Н Т". —0744—3

Друк. акц. т-ва "Петро Барський у Києві", Хрещатик № 40.